

КОНГРЕС МАЄ ВИРІШИТИ ТРИ ЗАКОНОПРОЄКТИ

ПЕРЕД ФЕРІЯМИ МАЄ КОНГРЕС ВИРІШИТИ ЗАКОНОПРОЄКТИ ПРО ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ, АТОМОВИЙ ЗАКОН І ЗАКОН ПРО ЗАБОРОНУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Вашингтон. — Конгрес цього тижня планує закінчити свою сесію і нове його засідання відбудеться аж в січні 1955 року, коли він зійдеться після виборів у новому складі. Але перед Конгресом ще є три важливі закони досі невирішені: фермерський закон, закон про атомну енергію та справа поставлена поза законом комуністичної партії та всіх інших організацій, що підтримують програму комуністів. Перші два закони вніс уряд, а третій внесли демократи, і сенат одностайно прийняв цей закон, хоч уряд і президент Айсенауер протиставляють його прийняттю, бо комуністи пішли б тоді зовсім в підпілля, де важко було б їх контролювати, і де хто міг би вважати комуністів за мучеників після поставлення їх поза законом. Провідник республіканської більшості в Сенаті сенатор Вільям Навленд має переконати президента Айсенауера, що Конгрес так хоче заборонити комуністичну партію, і що Палата Репрезентативів прийме дещо змінений законопроект про заборону комуністичної партії, так що й уряд зможе на нього погодитися. Ця справа буде вирішуватися на конференції республіканських провідників в президентом, що має відбутися в понеділок 18 серпня. Це буде остання конференція перед закінченням цієї сесії 83 Конгресу. Президент Айсенауер хвалив успіхи цієї сесії Конгресу на пресовій конференції і заявив, що з ними

Республіканська Партія зможе йти до переможних виборів восени цього року. Республіканський сен. Стайлес Бріджес заявив, що після виборів у новому складі. Але перед Конгресом ще є три важливі закони досі невирішені: фермерський закон, закон про атомну енергію та справа поставлена поза законом комуністичної партії та всіх інших організацій, що підтримують програму комуністів. Перші два закони вніс уряд, а третій внесли демократи, і сенат одностайно прийняв цей закон, хоч уряд і президент Айсенауер протиставляють його прийняттю, бо комуністи пішли б тоді зовсім в підпілля, де важко було б їх контролювати, і де хто міг би вважати комуністів за мучеників після поставлення їх поза законом. Провідник республіканської більшості в Сенаті сенатор Вільям Навленд має переконати президента Айсенауера, що Конгрес так хоче заборонити комуністичну партію, і що Палата Репрезентативів прийме дещо змінений законопроект про заборону комуністичної партії, так що й уряд зможе на нього погодитися. Ця справа буде вирішуватися на конференції республіканських провідників в президентом, що має відбутися в понеділок 18 серпня. Це буде остання конференція перед закінченням цієї сесії 83 Конгресу. Президент Айсенауер хвалив успіхи цієї сесії Конгресу на пресовій конференції і заявив, що з ними

НАМАГАЮТЬСЯ УСТІЙНИТИ ФАРМЕРСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ

Сенатор Джордж Айкен (ліва), голова сенатської аграрно-туристичної комісії, та конгресмен Кліффорд Гові, намагаються знайти компромісне погодження між сенатським і палатним фермерським законопроектом, який повинен бути ухвалений ще перед відкриттям уже і так протягнутої сесії.

Президент підписав податковий закон

Вашингтон. — Президент Айсенауер підписав в понеділок 16 серпня під час окремої церемонії податковий закон, який принесе користь окремим податковим і корпоративним в сумі 1,363,000,000 доларів річно. Це найбільш амбітний в податковій системі від кількох десяти років бо новий закон обіймає 929 сторінок, і його вважали, республіканці за успіх президента Айсенауера, хоч демократи твердили, що він корисний

Армія ЗДА вводить твердий вишкіл

Вашингтон. — Від війни в Кореї в американській армії переведено "миряк революцій", яка змагає до того, щоб воїни відбули твердий вишкіл та позували "демократичні" навчання і навчилися дисципліни. Окрема комісія, складена з одного генерала-бригади та шістьох полковників, вивчала цю справу і прийшла до висновку, що "який" воляк найвишше

Саймінгтон за збільшення летунства ЗДА

Вашингтон. — Демократичний сенатор Стюарт Саймінгтон у своїй сенатській промові гостро критикував теперішній стан американського летунства. Він відповідав на промову республіканського сенатора, голови Сенатської Комісії Збройних сил, Леверетта Солтсголла, який твердив, що летунство ЗДА розбудоване на здорових основах і що немає konieczної потреби його розбудовувати. Саймінгтон домагається розбудови американського летунства, щоб можна було протиставити російській небезпеці, головним чином совєтським керманом стрільням. (Саймінгтон був секретарем

Негри проти кандидатів, які протиставляють скасування сегрегації

Атланта, Джорджія. — Негритянський комітет, складений зі 100 осіб, закликає все кольорове населення Джорджії не голосувати за тих кандидатів, які протиставляють скасування сегрегації. Цей комітет хоче зібрати до 8 вересня 500,000 підписів під підтримку своїх домагань. В заяві комітету між іншим сказано:

Учителі домагаються підвищення платні

Шікаго. — Голова Американської Учительської Федерації публічних шкіл Карол Дж. Меґел заявив, що Виконавча Рада цієї Федерації на чергових засіданнях зборів обговорюватиме справу підвищення платні учителям публічних шкіл. Підвищення повинна вносити, на думку провідної учительської організації, від 500 до 1200 доларів річно, залежно від платні в окремих

Справа Йона — найбільший удар для Аденауера

Бонн. — "Загалом з усіх сторін признають, що ніщо не могло так надшербити престиж уряду Аденауера і коаліційних західно-німецьких партій, як афера Йона" — депешував до "Нью Йорк Таймсу" його тутешній кореспондент. Німці стурбовані й розчаровані хитістю, яку уряд Аденауера проявив у цій несамолюбній афері, — переході до комуністичного керівника західно-німецької служби безпеки, д-ра Отта Йона. Спершу, після журнальної мовчанки, міністер внутрішніх справ д-р Гергард Шредер, заявив, що Йона вхопив комуністів, потім, що його заманили до Східного Берліну, при чому уряд признав пів мільйона марок нагороди тому, хто розкриє всі подробиці тайни зникнення Йона. Аж врешті той сам міністер Шредер заявив, що Йон — зрадник. Така хитість позиції члена уряду захитала престижем самого канцлера. З ініціативи соціал-демократів, які мають 151 мандатів у парламенті, з початком вересня збереться надзвичайна сесія західно-німецького парламенту, спеціально для вивчення, скільки правди є в тому, що Йон сказав на пресовій конференції у Східному Берліні про тасміні угоди щодо творення німецької армії і про зріст нацистських впливів у державному апараті. Канцлер Аденауер запевнив, що він приїде до Бонну в понеділок 18-го серпня, перерваючи свій 16-тижневий відпочинок у горах. Виявилось, що коли нема в столиці 78-літнього Аденауера, то уряд не може справитися з надзвичайними проблемами.

Продовжується "холодна війна" між двома китайськими тaboraми

Тайпей, Формоза. — Після того, як комуністичний прем'єр Чу Ен-лай вніс формальний висновок на засіданні своєї ради міністрів, щоб "дивольство" Формозу від "американських імперіалістів" і "бандитів Чіанг Кай-шека", а комуністичний уряд заперечив цю постанову, — прем'єр в уряді Чіанг Кай-шека на Формозі заявив, що та комуністична погроза є тільки вислідом страху комуністичного режиму в Китаї перед висадом військ Чіанг Кай-шека на китайському суходолі. Китайські комуністи, мовляв, залякають собі справу, що коли б Чіанг Кай-шек висадився в Китаї, то комуністичний режим залякається. Все ж, інформанти джерела китайських націоналістів признають, що в Європі.

Комуно-китайці урочисто вітають англійських соціалістів

Пейпінг. — Комуно-китайський прем'єр і міністер закордонних справ та цілий ряд інших найвищих достоянств теперішнього режиму в Китаї вітали 8 англійських парламентарів, членів Партії, які, після двох днів перебування в Москві на бенкетах і нарадах з совєтськими достоянками, прибули со-

Петрова купили за 5,000 фунтів

Мелбурн, Австралія. — Лібер опозиції в австралійському парламенті, д-р Герберт Еватт, закінчив прем'єрові Мензісові, що він використав історію з совєтським шпигуном Владіміром Петровим для виборчих цілей. Мензіс фальшиво представив, що Петров утік із совєтського посольства в ідеалістичних мотивах і добровільно передав австралійській владі документи про совєтську шпигунську сітку. Тим часом австралійська контррозвідка ще раніше наважалася контакт з Петровим, який був офіційно третім секретарем совєтської ам-

Помер винахідник кермованих балонів граф Цепелін

Бонн. — Д-р Гуго Цепелін, якого іменем названо балони для далекопротічних літальних апаратів, помер у Фрідріхсгафені на нуду серця у віці 86 років. Він пільотував понад 100 разів нові типи літаків і балонів в їх пробних letech і прилетів 15 жовтня 1924 р. отже 30 років тому, на ІРЗ власного винаходу — до Нью Йорку; це був 1-й трансатлантичний лет кермованим балоном. На одному з таких балонів, "Граф Цепелін", — Гуго Цепелін перелетів в 1929 році доквоту світу, зробивши у 101 годинних лет з Фрідріхсгафену до Японії і в 78 годинних і 58 хвилинних до рогу з Японії до Лос Анджелес. Вся подорож довкола світу тривала на "Граф Цепелін" 288 годин і 14 хвилин. Згодом він сам обзичився знаходити балонів для повіт্রে-

В ЧЕТВЕР ВИРІШИТЬСЯ ДОЛЯ ЗАХІДНОГО ОБОРОННОГО ПАКТУ

ЗДА, АНГЛІЯ І ЗАХІДНА НІМЕЧЧИНА, НЕВДОВІЛЕНІ ЗМІНАМИ, ЩО ІХ ПРОПОНУЄ ФРАНЦІЯ. КОНФЕРЕНЦІЯ В БРЮССЕЛІ ВИРІШИТЬ В ЧЕТВЕР, ЧИ ВДЕРЖИТЬСЯ ЗАХ. ОБОРОННИЙ ПАКТ.

Вашингтон. — Офіційно повідомляють з Вашингтону тільки те, що американський уряд дбайливо розглядає проєкт змін в західно-оборонному пакті, що його представив французький прем'єр і міністер закордонних справ, Мендес-Франс. Однак північні офіційні коментарі зазначають, що ЗДА, хоч дуже невдоволені з апропонованими змінами, схильні були б підтримати їх, якщо мали б певність, що основний принцип західного пакту — відбудова німецької армії і включення її в західно-оборонну систему — буде, за французькими змінами, так само реальний у практиці. Так само в Лондоні прийнято проєкт французького прем'єра з нехитістю, невдоволенням і розчаруванням. За винятком лівого крила Партії Праці, обидві англійські партії, консервативна і соціалістична, стоять на становищі, що для оборони Європи є необхідна німецька армія і що західний оборонний пакт є найкращою формою для німецької ремілітаризації. Бельгійський міністер закордонних справ виступив, що не може бути "підписки" на теперішнього пакту. Найгірше враження зробили французькі пропозиції в Західній Німеччині. Зміни, пропонувані Мендесом-Франсом, нівевають — як думка західно-німецьких політиків — принцип рівності всіх шести партнерів західно-оборонного пакту (Франція, Італія, Бельгія, Голландія, Західна Німеччина й Люксембург) і зводять відбудову західно-німецької армії до ролі колоніальної війська, якого ролля була б тільки боронити німецьку територію перед совєтською атакою, поки інші західні ар-

Плян Мендеса-Франса знівечує пакт Оборонної Спільноти

Париж. — Французький уряд офіційно переслав усім 5 іншим членам пакту, а також ЗДА й Англії, — текст запропонованих урядом змін. Він списаний на 14 машинних сторінках і не "модифікує", але фактично паралізує пакт Оборонної Спільноти, — стверджує "Нью Йорк Таймс" і висловлює підрозуміння, що французький прем'єр зумисне так сформулював свою пропозицію, щоб потім, коли П Захід не прийме, могли сказати своєму парламенту: "Я хотів рятувати пакт Оборонної Спільноти, але мені це не вдалося". З другого боку, Мендес-Франс

В СВІТІ

У Тибеті, в місті Шіґатсе, завадилася святянка, підпалена попіном, і похоронила під своїми руїнами коло 200 осіб. У тому самому місті завадилася підпалена водою барика, в якій згинуло 500 воїнів комуністичної армії, яка окупувала Тибет.

Італійський військовий літак упав на дерево в місті Вондо Кольдате в Італії. Під деревом "підпалили" в той час кількадецять осіб. Чотири з них згинули на місці. Пілот і інші члени залоги вискочили з парашутами і врятувалися.

Під час демонстраційного 24-годинного страйку на острові Кіпрі, зверненого проти надзвичайних заходів репресій за кампанію на користь об'єднання Кіпру з материковою Грецією, — були віднесені тілеса крам'яниці з харчових та пильних предметів турків. Не поналися часописні, не видно було ні одної таксіви. Преса в самій Англії назвала поставлені припинило до греків із Кіпру, гостро критикуючи неадекватні розпорядження англійського губернатора.

"Ізвестія" розпочали кампанію проти датків "на пиві". Мовляв: совєтські громадяни пригадали собі "капіталістичний пережиток" і почали масово давати "на пиві" ("на чай") кельнерам у ресторанах і каварнях, службам в театрі, купальнях і в готелях. "Ізвестія" домагаються законних репресій проти цього "переродженого" звичаю — карати як тих, що дають, так і тих, що беруть "на чай".

Мадярщина, слідом за комуністичною Німеччиною, прийняла пропозицію президента Айсенауера після медичного лікування від повної дурости. Американський уряд звернувся до Ліги Т-в Червоного Хреста, щоб вона взялася за виготовлення технічних деталей. ЗДА признали харчі вартості \$4 мільйона для жертв на Мадярщині.

З Кейптауну в Південній Африці вихала ловецька експедиція, організована тамтешнім університетом, щоб знайти зловити кілька жирафів, потрібних для дослідів медичного факультету. Тамтешні лікарі-професори зацікавилися питанням кровообігу в жирафах: як діє серце цієї тварини з такою довгою шийою. Досвідчені ловці думають ловити жирафів, стріляючи на них спеціальними стрілами з наркотиками.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незадоволені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Канада і Стейти в дружній співпраці

У місцевості Масена, у Нью-Йоркському стейті, на південь від канадсько-американського кордону, і в місцевості Корнавал, у провінції Онтаріо, на північ від цього кордону, відбулися 10 серпня майже водночас дві церемонії для відзначення важливої історичної події, а саме — для започаткування побудови міжнародного каналу, який має сполучити Великі Озера з Атлантичним океаном. Проект, який упродовж 50 років натрапляв на внутрішні перешкоди, має бути здійснений за найближчих п'ять років, витратою 630 мільйонів доларів.

В американських церемоніях провідна роль припала губернаторові стейту Нью-Йорк Томасові Е. Дюї, який, натиснувши електричного гудзика, запалив динамітові патрони, підкладені під підводною скелею біля острова Барнард, на ріці св. Лаврентія, і висадив таким чином у повітря масу каміння і води, в привабливості 15,000 осіб, які були свідками цього величавого видовища. Це місце призначене на побудову греблі "Лонг Солт Мем", яка закриє широкі водні поріжки в долині річки св. Лаврентія, що має тут назву "Міжнародний Водопад". Горішню греблю, звану "Джонс Дем", побудують у віддалі 36 миль. Ширина озера становитиме 2-3 миль.

У канадських церемоніях провідна роль належала прем'єрові Луї Ст. Лоранові, який викопав лопатою яму, на знак того, що тут буде викопано озеро, завглибшки 50 стій.

Провідники обох церемоній відчитали привітального листа президента Айсенавера, в якому він висловив свою радість з приводу близького здійснення "мрії, яку ми довго плекали" і надію, що "проект каналу на ріці св. Лаврентія, який принесе з собою стільки матеріальних благ для населення наших обох країн, буде ще одним пасмом у довгій тканині, яка сполучає долю Канади і С'єдинених Держав". Губернатор Дюї у своїй промові пригадав, що ця будова треба започаткувати дружніми настроями обох англоговірних сусідніх країн, а Ст. Лоран, як канадський французького роду, ствердив, що "цей проєкт вказує на те, чого можна досягнути, коли нації працюють разом для спільного добра, використовуючи найновіші технічні здобутки в душі співдружності".

У промовах обох лідерів пробилися думки про потребу зміцнення вільного світу матеріальними добрими, а канадський прем'єр ясно ствердив, що тут іде про підтримку політики НАТО для скріплення сил тих членів цієї організації, які змагаються до відстранення агресора і до закріплення миру.

Очевидно, що згадані цілі піднесено тепер тому, що вони відзеркалюють політичні настрої обох країн, які, пов'язані спільними інтересами, піднялися виконання вселенського плану, про який говориться вже кількадесять років. Ці спільні інтереси — це кінчення на світовий ринок великих природних багатств тієї частини Західної півкулі, що лежить над Великими Озерами.

Водночас із вістями про започаткування праці над побудовою нового каналу, вмістили часописи графічні образи, як цей проєкт має виглядати. Саме шутчине озеро має довжину: продовжити водний шлях з Великих Озер по св. Лаврентія до Атлантичного океану, отже дати великим кораблям приступ до пристаней всередині країни. Ці пристані будуть досі для вантаження потрібних самій Америці важливих мінералів і промислових виробів, з підприсмет, що знаходяться в прибережній смузі. Тільки частина цих багатств може бути вивезена поза Америку, бо плесо поодиноких озер неодавнього і треба будувати канали, наприклад, між озером Ірі й Онтаріо, для ступінцевого спускання кораблів з вищого плеса на нижче при допомозі шлюзів. Таким найважливішим каналом є Веланд канал, побудований на канадсько-американській межі, щоб обминути славний водоспад Ніагару, висотою 373 стопи, положений між згаданими озерами. Дальший шлях, з озера Онтаріо до океану, зазнає перешкод у долинній частині ріки св. Лаврентія, в околиці, відомій під назвою "Міжнародний Водопад". Досі були великі труднощі в переїзді попри ці водоспади, і тому тільки малі судна могли вихити на океан. Коли буде побудовано нове штурне озеро і плесо води на ріці вирівняне, тоді при допомозі великих шляхів плавання великих кораблів з озер до океану і навапши стане фактом. Відомо, що водні шляхи багатьох дешевші від залізничних чи повітряних.

Однак, нове шутчине озеро матиме ще й інше завдання. Води з високоположеного озера можна буде використовувати на виробництво електричної енергії при допомозі електротурбин, що їх заплановано до обох боків. На американському боці буде побудована електростанція коло Масени, а на канадському — коло теперішньої оселі Корнавал. Електротурби обслуговуватимуть околицю у віддалі 300 миль від каналу, отже по американському боці з цього скористаються стейти Нової Англії (Массачусетс, Ровд Айленд, Коннектикут), далі Нью-Йорк, Пенсильванія й Огайо. Після побудови штурного озера треба сподіватися подешевшення електрики як для промислових, так і для домашніх цілей.

Негаймо по закінченні церемонії на ріці св. Лаврентія, відомий американський промисловець Генрі Кайзер оприлюднив свої плани побудови залізничної у канадській провінції Онтаріо, яка славиться величезними природними скарбами. Згоду на цю побудову має дати провінційний уряд, щоб приспівити сполучення великої затоки Північного Льодового моря, Гудсон Бей, з пристанями над рікою св. Лаврентія. З Шіаго наспіли вісті, що американські корабельні лінії, які висилають свої кораблі до портів над Великими

Стріли не замовкли у світі

Перемір'я в Індю-Китаї, в суперечності до вярженя декого і численних коментарів, не означає припинення "малю гарячих воєн" в інших обширах, що становлять частину дальшої "холодної війни", — стверджує на сторінках "Нью Йорк Таймс" його військовий фахівець Гансон В. Болдуїн, при чому зауважує, що війна в Кореї й Індю-Китаї теж закінчилися тільки тимчасово, бо хоч перемір'я привнесло деяке політичне відпруження, проте воно не має характеру тривкого. Поза тим він вичислює такі, хоч і терміново обмежені, проте "гарячі" війни, які йдуть далі в різних закутках світу:

1. На Малайському півострові коло 40,000 британців, африканців і малайців плюс 68,000 малайської поліції і 200,000 малайської автохтонної армії вже шість років воюють проти 5,000 комуністичних партизанів, здебільша китаїців, що криються в джунглях.
2. На Філіппінах все ще не припинилася війна між національною армією і комуністичною організацією, популярно званою "Гук".
3. У Бурмі більшість 45,000 бурмизької армії все ще бореться з кількома тисячами нерегулярного китаїського війська, що залишилися після відступу національно-китаїської армії з китаїського суходолу, та з кількома тисячами китаїських комуністів. Племена в провінції Карен все ще бунтують проти уряду.
4. Про ситуацію в Індонезії трудно мати докладні відомості, але спорадичні вісті кажуть, що поруч з 230-тисячною державною армією існують збройні банди мусульманських фанатиків та інших груп, які зв'язані не з центральним урядом, з т. зв. Республікою Південної Молукки чи іншими льокальними вождями.

Крім вичислених обширів, у яких розмірний спокій зберігається військовою силою, є й інші обшири, де нема спокою, наприклад, у Південній Америці. Не заважаючи на кінець воєнних дій в Індю-Китаї — світ безперечно не прийшов до миру. Але — поішасе своєчасні витрати передовий американський часопис, де не є ніякою новиною. Бо на 3,361 років, що їх нараховує "формально" писана історія, 3,134 роки були війни й тільки 227 років миру...

На індокитаїському побоєванні тиша. Припинилися сталі пахти, що своїми смертоносними ладунками роздіряли живу землю, замінили невисити жерла гармат, затихли ідеї скавуління скорострілі і глухі пахання криків. Перемір'я. Обидві сторони роблять підсумки восьмирічних кривавих жнив. Болочі підсумки, зокрема для французької сторони: змарновані мільйони, загублені легіони і страчена половина багатющої землі. А надусе загублений раз на завжди престиж нації, що поставила свій великодержавницький егоїзм понад ідею, що веда війну не в обороні безсмертної, французької, триєдиної ідеї, рівності — волі — братерства в в'єтнамській землі, а в обороні матеріальних вартостей, які вона черпала тут повним жменям. Женевська угода — беззаставне позавиння французької колоніальної політики.

Для комуністичної Женевської угоди — це навапши великий осяг. Вона ж закінчила з повним успіхом для них коштовну гарячу війну. Для того 17-річного рівнобінжника, що розділює воюючі сторони, не оборонять південної частини в'єтнамської землі від дальшої холодної війни, від наступу розмалюваної в райдухній барві комуністичної ідеології. Адже долю В'єтнаму має вирішити через два роки всенародне голосування. Комуністична система голосування дотепер ще не завела. І можна бути певним, що не завела вона й за два роки комуністичної підготовки, і ціла в'єтнамська земля опиниться в обіймах комуністів. Відчеп цьому наступу й може дати не сьогоднішній Франція, а Франція відроджена, яка пізнала свої помилки і для якої жадна ціна не буде завелика, коли йде про оборону волі людини, Франція, яка щиро й беззастережно

Справа на часі

(Про гіпотезу проф. Шелухина)

Вже більше як 200 років іде суперечка про те, хто був руси, основоположники князівства у Києві та Новгороді. Перші вчені, які цим питанням зацікавилися, були німці. Вони стверждали, що руси — це скандинави. Але ця теорія дуже швидко виявила свою слабкість і з'явилася інша — слов'янського походження, яка теж не має ґрунту. Російський історик Церковний Голубинський висунув був припущення про готське походження Русів, але й ця теорія не знайшла визнання. Проф. Смірнов у 1926 році доводив, що існував "руський каганат" між середньою Волгою і Окою, заселений скандинавами, а проф. В. Січинський безуспішно пробував утотожнювати Русь з роксоланами.

Останнім часом, а особливо тепер, з нагоди "300-ліття возз'єднання України", Москва з надзвичайною енергією старастися довести слов'янськість русів та єдиність усіх "російських" земель. Випускають назви з коренем "Русь" на території Росії, і на цій підставі силкуються ствердити "общерусское единство". Навіть у Молдавії минулого року розкопали давні міста тиверців, у яких знайшли слов'янські "общерусские" пам'ятки.

У зв'язку з цією посиленою акцією Москви, котре треба згадати гіпотезу нашого заслуженого вченого проф. професора Сергія Шелухина, який ще 1926 р. у своїй праці "Звідки походять Русь" висунув з теорією кельтського походження Русів. Погортаючи, як можна бачити, зустрілися з сильним спротивом науковців, і хоч в деяких доводженнях вона добре обґрунтована, її відкинуто після смерті професора забуто. Відкинуто її головним чином, що на українських землях нібито нема слідів кельтів. Особливо виступили проти проф. Шелухина археологи. Нема, мовляв, слідів кельтів у хохолів.

Але, як це часто буває, те, що як не знайдене дотепер, не значить, що взагалі не було знайдене. Ще перед друком світовою відомою знайдене селище молодшого ленте (кельти) біля м. Крем'янка, Дубна та ще деяких місцевостей Волині.

Цього року вийшло перше число журналу "Літопис Волині", де у розвідці "Назви Волині" знаходимо, між іншим, багато даних на підставі в ряди оборонців тієї волі, пам'ятуючи, що на в'єтнамських полях рішається доля не тільки її колонії, але й її власна.

А що далі? Чи Женевська угода — це насправді перемога миротворчих прагнень народів, втомлених війною? Досвідка ж не має бути обережним з відповіддю. Адже по кривавій різні на корейських полях прийшла на чергу різня на індокитаїській землі. І тоді му тяжко повірити, щоб на індокитаїському побоєванні закінчилась б ольшечинський похід. Щось надто часто вмирають поголови про те, що формозькі утікачі задумують наскочити на червоних мандаринів, щоб розрахувати з ними при активній допомозі повстанських груп. Тринадцять три роки тому вжила такої тактики невеличка українська армія, що пересекла більшовицького - польського кордон з надією на перемогу більшовицького. Та замість перемоги прийшла трагедія під Базаром. І ми не віримо в те, щоб Чинг Кай-шек відважився в сьогоднішніх умовах робити наскоки на сучасних, тим більше, що він, здається, не з роду тих, які вміють дивитися смерті в вічі. І якщо він до сьогодні наскочив не зробив, то мабуть важає його й не зводити. Певно, всі ці поголови про підготовку не пропадало. За мою відсутності Олександр встигав написати якогось вірша, чи куніки нової поеми. Тут же написав мені й читав. Він дуже уважно прислухався до того, що я казав про прочитане. Критикувати ж його я ніколи не відважувався і хіба робив тільки легенькі зауваги. Звичайно ж хвалив і це, очевидно, відповідало правді.

(Продовження буде)

атаки на китаїський суходіл виходить з іншого джерела, а саме червоного пейпінгського, з виразною метою перевести останню операцію на власному організмі і задушити в комуністичній петлі останні пристиски вільного китаїського духа. Заповідав же китаїський ген. Чу Те, головнокомандувач комуністичної армії, з нагоди відзначення роковин червоної армії, недалеке звільнення. Формозид від "гангстерів" Чинг Кай-шека. І чи не буде це найбільшій етаж комуністичного походу?

Раз-у-раз лунають заклинки гарячих голів до ЗДА, сьогоднішньої провідниці вільного світу — виврати ініціативу з рук кремлівських і пейпінгських комуністів і вийти твердо, сильно, і відважно на шлях. Цей шлях — це відношення до останній засіб розв'язки сьогоднішнього конфлікту, шлях заліза і крові. Та в Вашингтоні сидить людина, що має за собою аж надто великий досвід на тому шляху. Цей досвід навчав її, що державні справи першорядної уваги розв'язується не на гарячому, під подихом імпульсів, а на холодному, гострим, як лікарський ланцет, розумом.

Що ж буде, коли комуністичний Китай таки рушнить на Формозу? Завдає же згадуваний червоний генерал Чу Те, що майбутній війна з формозькими націоналістами — це внутрішній китаїська справа і що комуністи не стерплять стороннього втручання в неї. Тільки ж американська воєнна фльота стоїть у водах Формози не для забави. Про це свідчать завіта державного секретаря Дж. Ф. Доллеса: фльота ЗДА і летунство будуть охороняти Формозу від наступу червоного Китаю. Як конвенції можуть вийти з цієї постави ЗДА, цього ніхто не може передбачити.

РОДИНА КАНДИБІВ
(Згадки)

Моя близька знайомість з О. Олександром — Олександром Кандибом — наважалося десь у 30-х роках у Празі. Спочатку то були тільки випадкові зустрічі. Згодом ми собі зблизилися. Це зближення не вважалося за щось надзвичайне, за прояв якогось особливого відношення до мене поета. Ні, Олександр дуже легко сходився з людьми. Він кожному людині, що сиділа, чи хотіла сидіти з ним разом, вважав за рівню собі. До кожного однаково привітно ставився.

Нас обидвох все ж таки зблизило щось більше, як дві склянки пива, що стояли на рідній нозі. Ми в усьому знаходили спільну мову й були потягнутими.

Олександр Іванович ніколи не втрачав рівноваги. В

погорджував моїми зауваженнями. Мої свідчення оповідання охоче вислухував, а довші твори брав із собою, перечитував вдома і давав свою оцінку. Даючи оцінку на якісь недосконалі твори, чи на окремі місця його, вже хвилювався, нервував і аж задихувався. В оцінці літературних творів Олександр був безкомпромісовим. Його поетична ладність знайшла, і він, як то кажуть, різав правду в очі. Оцінюючи твори, Олександр не визнавав не те свята чи брата, а навіть власного сина — поета. Якось він сказав: "Я не визнаю Олександра, а він не визнає мене. На цьому ми й погодилися і ніколи більше на цю тему не говоримо, бо чого доброго добавлялося до того, що Олег не визнаватиме мене за батька, а я; його за сина..." Олександр давав оцінки на твори вже тепер покійних, це деяких живих видатних письменників такі гострі, що я все ще не відважуюсь того оприлюднити, хоч і вважав, що вони були речеві.

Про Олександра йшов за життя

поговорі, що він ніколи нічого не читав. Це не відповідає дійсності. Рідко яка з нових виданих книжок лишала його руки. Звичайно він читав кілька сторінок з початку, потім перелістнував, зупинявся на окремих місцях. Так, як якусь годину книжка діяла його оцінку. Так само переглядав він і всі журнали та часописи і завжди був у курсі всіх літературних, культурних і політичних справ.

Не раз уже згадувалося, що Олександр свої твори написав у ресторанах та каварнях. Тяжко сказати, чи Олександр творив були в глибокій, чи в сонливості, чи в лоні природи, в кабінеті чи бібліотеці. Сама його дружина, Віра Антонівна, говорила мені, що, за малим винятком, усі його твори написані в ресторанах. Свідком правдивості того був і я. Іноді написане Олександром носилося по кишенях так довго, аж поки не оберталося на перетертій шматочку паперу.

Можливо, Олександр був колись

у Києві забезпеченою людиною, працюючи як ветеринарний лікар. Я ж знав його на еміграції завжди як дуже бідну людину. Любодов до пива (явно й горілку він не любив) примусила його наважати, як кажуть чехи, "вішати сокири" — значить, пити на борт... До того ж Олександр дуже багато курив. Звичайно крутив цигарки з міцного болгарського тютюну, бо готові цигарки коштували дорожче. І він дуже мало.

Олександр мав огрядну постать і ще й під шістдесят років був фізично міцною людиною, хоч завжди нарікав як не на печінку, що, як казав, "розтягався уже аж до колін", то на шлунок або серце. Оце останнє — як він дуже докладно мені оповідав — це в Петербурзі під час видання його першої збірки "З журбою радість обнялася", навалою його пити пиво...

Олександр був дуже товаришескою людиною. Любив, щоб хтось з ним у пивничках сидів, хтось с, тоді до мого голови

не лізуть ніякі римовані дурниці, і я спокійний". — казав мені Олександр. Для цього він наважив собі "жертву", яка могла б висидувати з ним у пивний на одному місці іноді по вісім - десять годин. Одного разу і я став такою його "жертвою". Від його мешканця до мого можна було пройти стежками-доріжками Підприсяжя, а тому вже зранку виявився у мене так, ніби мимовід, вийшовши на прохідку. Моя покійна жінка вилала з сухих мелянів вишварок з малою домашньою борошною коржиком. Олександр Іванович це печиво припало до смаку. Воно було важке, їсти його багато не потребувалося, а алетит до пива викликало не абиякий. Отож дружина нагороджує нас тим печивом і ми відправлялися до якоїсь чергової Олександрівної "урядувати..." Часто я залишав його самого, а сам ішов за лагодувати свої справи. "Тільки повертайтеся!" — просив Олександр. Звичайно, його "урядування" при пиві з налегавим курінням марно

Д-р Ол. Марічак
ПАМ'ЯТІ ОСТАПА ГРИЦА

Спомини Володимира До-рошенка про покійного д-ра Остапа Гриця дають реаль-ним підходом до характе-ристики особи. Покійного та обставин, серед яких до-велося йому жити. Хто тільки знав особистості покійного Оста-па, мусів пригадати, що на-гадає спогади злочинців не тільки знамениті кваліфі-кації автора, але й оповідача, але також його особисті зв'язки з Покилимим і з життя факти, які характеризують да-ку особу та оточення, серед якого вона жила. Доля письмен-ника у часів, в яких жив покійний, була незвичайна як з матеріального, так і мораль-ного боків, та рідко коли письменник міг знайти належне зрозуміння в нашій громадянській. Горда й зами-нена в собі, постанала покій-ного, при багатьох фізичних недомоглах, не могла знайти в оточенні тепла й ніжності, які потрібні кожній людині, а особливо письменникові, для розвитку творчості. Багато тоді подати деякі спомини з моїх зустрічей з покілимим, з яких постає покійного вийде в невідомі з інших його ха-рактеристик, цвітити.

Перша моя зустріч з покі-лимим Остапом Грицею мала місце на кілька літ перед першою світовою війною, на чужому для нас терені, а імен-но в мазурській містеч-ці Ясели, положенні на погра-ниці Лемківщини, де тоді був урядовим брат покійно-го, д-р Іван Богдан Грица. Покійний Остап приїхав тоді з Відня відвідати свого брата, з повною теорією манускрип-тів, які, по ближчому пізнанню, відчували мені й моїй рідні майже при кожній нагоді. Не зважаючи на деякі трудно-щі у вимові, покійний читав свої твори й перекладав з такою експресією, що викли-кав відразу наше зацікавлен-ня. В той час наші молоді-ці цікавилися кожним мо-вним з мистецького, а зокре-ма, з літературного життя й поява покійного Остапа в не-величкому містечку збільшувала це зацікавлення. Було це в часі канікул, гарячим літом, і ми частіше виходили вночі на прогулянку в парку, де зустрічали ми багато зна-йомих поляків і жителів, які з цікавістю дивилися на ори-гінальну постать покійного, який часом в гарячій, лип-невій день вибірав грубе осін-няло. Але цей стрий, крім погідної усмішки, не викли-кував більшої уваги. Зате зна-йомі покійного та його ори-гінальні погляди на літера-турну творчість, примушували розмовників до пошани

до його особи. Трапляло-ся одного разу, що мою рідну заведено на т. зв. "чай" до знайомих, в часі, коли на-шим гостем був покійний Остап. Ми мусили відмовити з огляду на особу нашого гост-я, але тоді з'явився наші колеги, і майже силоміць за-брали нас, разом з покілимим Остапом на заправу. Тодішній забави молоді різнилися знач-но від теперішніх молодечих розривок і мали у своїй — очевидно з теперішнього по-гляду — примітивності, також деяку приваду. Бо сиділи на "дензурі", як забави в "літосі", "монастир", "таларка" і т. п. примушували частіше учасників до співу, декламували, а подекуди до обов'язкових поцілунок. При одній забаві примушували т. зв. "фант" покійного Остапа до декламування. Тоді покійний від-давав по-вільному улюблену ним поему Шіллера "Перстень Полікрата" з такою силою вислову й глибо-кою відчуття, що викликав, не зважаючи на його скром-ну поведінку, загальне захоплен-ня. Хто ж бо міг мати таке щастя як Полікрата, виклика-ний з минулими прагнення поемою Шіллера? Чи може цей вічний скиталець, укра-їнський студент або літерат, який на своїй землі й на чу-жині рідко коли знайшов прихильності слово та вітку молодості? Німа самота й вічна погоня за хвилюючо-ю розрадою, була у дім великої частини нашої молоді в то-дішніх часах і наступних де-каліттях. А в буденній житті — беззастанна журба й дрібні турботи, які обезси-лювали духа і казали люди-ні часом знизитися до рівня беззастанного парія. Суворі вимоги життя для нашої мо-лоді вимагали незвичайної сили волі, та життєвої енер-гії, щоб відстояти на бур-ливіх хвилях життя.

Недовгий побут покійного Остапа в польсько-життєв-ному містечку, його товариські зу-стрічі, а решті велика пошана до його особи, як з боку місцевих українців, так з бо-ку чужих національно-чужо-го, дали безперечно покійному захоп до дальшої літерату-рної праці та до переконан-ня, що духові цінності пере-вищують фізичні недомогла-ні й хвилю. Не знаю, чи коли опісля довелося покійному знайти у своїм оточенні стіль-ки прихильності й пошани, як в часі його побуту в Ясе-лі, але знаю, що тоді прояв-лялася в перших очах по-кійного погідна радість життя. На якийсь час перед пер-шою світовою війною до-велося мені зустрічатися покі-лимим.

Дуже часто історію Феде-рального Бюро Розслідування (Інвестиції), відомого під скороченою назвою ФБІ, по-чинають з того дня, коли 30-го року тому Дж. Едгар Гув-ер був призначений головою цієї агенції Департаменту Право-суддя З'єднаних Держав. Але фактично бюро було зас-новане ще 1908 року. Його початковою метою було зби-рати докази для генерального прокурора проти порушників закону. Мр. Гу-вер, ставши головою бюро, ре-організував його та розвинув до розміру теперішнього важ-ливого установи.

До 1924 року ФБІ була ма-ленька установа, без її тепе-рішньої збірної відділки в президентів. Воно також відповідало перед Конгрес-сом та американським наро-дом. За системою урядування З'єднаних Держав всі відді-ли уряду, в тому числі й ФБІ, мають над собою нагляда-ти юристи, правничі законо-давчі відділи, які перевіря-ють, чи ФБІ працює, не пере-ступаючи визначеного їм за-коном обмеження.

Найперше, про що мр. Гу-вер подбав, переймаючи офіс, це відокремити ФБІ від полі-тики, і незалежно до його вповні вдалося. Далі його метою було притягнути до праці в бюро фахівців від зби-рання доказів.

Як агенція для збирання фактів, ФБІ нині розслідує порушення понад 120 феде-ральних законів, включаючи сюди порушення цивільних прав, а також справ шпигу-ства, саботажу, диверсії і за-галі всього, що пов'язане з анулювання безпекою З'єд-наних Держав. Перевіряє розслідування, ФБІ передає матеріали до генерального прокурора, його заступників і взагалі відповідних чинни-ків для дальшого ходу спра-ви. Воно само не рішає, чи досліджувана особа мусить бути видана під суд чи ні, і взагалі не робить ані висно-вків ані пропозицій. ФБІ та-кож перевіряє федеральних службовців і осіб на керів-них посадах і передає знайде-ні матеріали до відповідних чинників, також без висно-вків у дійсності, бо це не вхо-дить в його обов'язки.

ФБІ не розслідує пору-шення стейтських або ло-кальних законів, але співпра-цює з місцевими юридичними агенціями, якщо вони того просять. Крім того, Націо-нальна Поліційна Академія ФБІ, заснована в 1935 році, дає окремим локальним по-ліційним працівникам мож-ливість набуття спеціальне-го тренування разом із своїми агенціями.

Як дехто знає чи пам'ятає, ФБІ дістало перше призна-ня по всій країні в тридцятих роках, коли злочинні елемен-ти так розперзались в Аме-риці, що Конгрес видав низку законів, включаючи агенції ФБІ до боротьби проти ганг-стерів, поривачів, грабінни-ків та інших криміналістів.

Тоді ж агенції ФБІ дозво-лено було носити при собі зброю та робити арешти. Це відразу перетворило ФБІ у правосильну та важливу ін-ституцію. Тоді зловлено ба-гато небезпечних злочинців. Завдяки співпраці з локаль-ною поліцією робота йшла дуже успішно.

Зараз на початку Другої Світової війни ФБІ було до-ручено розслідувати пробле-ми безпеки, і тепер ФБІ сто-їть у перших рядах оборони проти шпигунства й підірив-ної діяльності всередині нашої країни.

ФБІ безпосередньо підпо-рядковане Генеральному Прокуророві, а через нього Президентові. Воно також відповідало перед Конгрес-сом та американським наро-дом. За системою урядування З'єднаних Держав всі відді-ли уряду, в тому числі й ФБІ, мають над собою нагляда-ти юристи, правничі законо-давчі відділи, які перевіря-ють, чи ФБІ працює, не пере-ступаючи визначеного їм за-коном обмеження.

Загальна Рада.

ТЕОДОР КОВАЛЬЧУК
ОТРИМАВ НАУКОВИЙ
СТУПІНЬ

У червні ц. р. ступінь бака-ляра бізнесової адміністрації отримав у Дрейк Юніверситі, Дес Мойна, Айова, Теодор Ко-вальчук, нар. 25 червня 1933 р. Теодор Ковальчук живе у Н. Бельмор, Н. Я. Його батько п. Володимир Ковальчук бере участь у американсько-українсь-кому громадському житті. Він

Теодор Ковальчук

6. голова Т-ва "Дністер" 361-го відділу УНС в Нью-Йорку. Те-одор Ковальчук учився в пуб-личній і середній школі в Бел-морі, а потім поступив у Дрейк Юніверситі. Під час студій він був завжди зразковим учнем. Він здивував усіх кандидатів на державні іспити у 1953 р. За те отримав стипендію від Мілгрем Гай Скул Дадс Клуба. Тоді належав до багатьох сту-дентських організацій, займаю-чи в них різні уряди. Зокрема займався спортом і музикою. Шеф аскураційної фірми, в я-кій працював Т. Ковальчук, ви-дав про нього оцінку, що його життєва кар'єра запевнена, а його наукова підготовка ви-значна.

НЕОБХІДНЕ ВИДАННЯ

Заходами видавництва "Карпатська Зоря" в Нью-Йорку появилася коротка об-сягом, але цінна збірка праць англійською мовою проф. Августина Штефана п. н. "Від Карпатської Рутенії до Карпатської України" (A. Stefan, From Carpatho-Ruthenia to Carpatho-Ukraine, New York 1, N. Y., USA).

Автор цього всім україн-цями очікуваного видання, проф. Августин Штефан, що не тільки відомий педагог і виховник, але й передовий політик Карпатської України в часі між двома світовими війнами. Проф. А. Штефан — це одиниці закарпатців із генерації сл. п. о. Августина Волошина, яка у великій мірі рішала долю Закарпаття в 1918-1919 рр. Він же ж і о-динокий живучий на еміграції учасник славного Всеа-родного Конгресу Русинів у Хусті, що проголосив одно-душно дня 21 січня 1919 р. злуку Східної Землі з Укра-їнською Народною Республі-кою. Проф. Августин Ште-фан упродовж останніх 35 років завжди був у передових рядах політичного, культур-ного і господарського прово-ду карпатських українців. Він один з тих передових ді-ячів Закарпаття, що увесь час утримували тісний кон-такт із сусідньою єдиною ро-вня Галичиною. Не дивно, бо вже його батько, сл. п. о. О-мельян Штефан, парох у за-карпатському селі Скотарське, в 1896 р. заложив першу читальню "Прогресива" на За-карпатті, будучи в тісному кон-такті з центром у Львові. Щоб належно оцінити зна-чення цього, треба знати про-страшні репресії всього русь-ко-українського на Закарпат-ті з боку мадярського уряду. Хоч назавжди проф. А. Ште-фан відомий був, зокрема в 30-тих роках, в Карпатській Україні за його принципний, але лагідний підхід до спра-ви національно-державного визволення Карпатської Укра-їни, але фактично його діяльність була наскрізь ре-волюційною характеру!

Вже в травні 1920 р. тоді ще молодим, але повною повністю українській справі, педагогом, довелось зазнава-ти польського переслідування в торні в Сянках, де його польська влада тримала впро-довж кількох тижнів після того, як у нього знайдено укра-їнські книжки для шкіль-Закарпаття, які проф. А. Штефан віз із Львова до Уж-городу після наради з укра-їнськими львівськими пере-дними педагогами для уз-гіднення програм навчання. Це була важлива справа, бо на Закарпатті треба було по-чинати організувати украї-нське шкільництво від основ.

В пізніших роках його ве-лика заслуга у вихованні мо-лоді.

Проф. А. Штефан був Го-ловною Союму Карпатської Укра-їни, який під його керів-ництвом проголосив суверен-ність країни. Крім того проф. А. Штефан, як голова Союму, підписав декларацію (разом з о. А. Волошином, як прези-дентом, і Ю. Реваси, як пре-м'єр-міністром Карпатської України) в 1939 р., на основі якої політика й визволен-ня Карпатської України ста-ють інтегральною частин-ною Всеукраїнських Виз-вольних Змагань.

ЦІЛУ БІБЛІОТЕКУ ЗАСТУПІТЬ
ВАМ І ВАШИМ БЛИЗЬКИМ
**ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНОЗНАВСТВА**
ТРИ ВІЛЬНИ КНИЖКИ
1230 ст. друковано, у двох томах
Багато ілюстрацій, малюнк. Усе
знає про Україну!
Замовляйте в "Свободі". Ціна
трих книг у повільній оплаті —
\$48.00.
"СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЦІНКА Кожної бібліотеки, кожної домо-
Вже видано монументальне видання, творів найважли-
шої поезії українського національного відродження
ТВОРИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В 12-ти ТОМАХ
(В-во Тищенко — Вілюс)
Вірші, драми, поеми, проза, перелив української літератури!
Друковані на гарному папері, чітким шрифтом, в повіль-
ній оплаті. Всі ці томи є чудесним доповненням бібліоте-
ки кожного, хто шанує і любить українське слово.
Придбайте їх для себе і своїх дітей!
ЦІНА ЗА 12 ТОМІВ \$24.00.
Замовляйте:
"СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

За Залізною Заслоною
ВІСТІ З УКРАЇНИ

ЗА ПОВІДОМЛЕННЯМИ СОВІТСЬКОЇ ПРЕСИ, РАДІО
КИЇВ І ЛЬВІВ

Кілька днів у Харкові гостю-вала делегація данських сту-дентів. Вони оглядали історич-ні пам'ятки і культурні устано-ви міста. 13. 7. данські сту-денти поїхали на оглядині Симфе-рополі в Криму. (Радіо Москва від 1. 7.).

На початку липня пройшли в Україні дощі. Заповнялися "господар" Кириченко, що ви-користав і на полях, де вже скошено сіяні трави, постанови-вудруге лещо сіяти. Сіють про-со, гречку, кукурудзу, гречку, кормовий лупин, тощо. Посівні мають бути проведені — на зелені корми і силос на 500 тис. га і на зерно — на 700 тис. га. (Радіо Київ від 10. 7.).

У Києві гастролює Москов-ський театр ім. Ермоліної і Я-рославський драматичний те-атр ім. Волкова. Крім виступів на сцені, як за медових часів акції "возз'єднання", коллек-тив театру урочисто зустріч з працівниками підприємств чи мешканцями поодиноких райо-нів Києва. Напр. 9. 7. така ус-тріч відбулася в "палаці" хар-ківської колективу москов-ського театру з мешканцями Подолу, а в палаці культури ім. Фрунзе — колективу ярослав-ського театру з залізничниками Києва. (Радіо Київ від 10. 7.).

Харківський державний ака-демічний драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка гастролює в Мо-скві. На сцені центрального ди-ячеського театру вони показали в. 7. "Лісова пастка". Перед тим театру виступав у Ленінграді і Мінську. (Радіо Київ від 7. 10. 7.).

Педагогічне видавництво УС СР "Радянська школа" почало стахановськими темпами дру-кувати підручники для почат-кових і середніх класів. Вже на-друковано 20. міль. різних під-ручників. Харківська друкарня видала підручник літератури для 5 класу накладом 640 тис. примірників. Київська фабрика кольорового друку має випу-стити буквар тиражем 250 тис. примірників. Всього має бути випущено 25.5 міль. шкільних підручників до початку шкіль-ного року, але в тому — 7 міль. підручників конституції СССР. (Радіо Київ від 9. 7.).

Київська меблева фабрика ім. Воєначки, Харківський ме-блевий комбінат і Львівська фабрика гнучих меблів переключи-ли підрозділи на виробництво меблів, крім меблів, бу-дуть тощо. Розуміється, ця про-дукція призначена для про-стої аристократії, а не для ро-бітництва. Це говорить також про те, кому мають підісти "добробут" нові плани Кремля. Капіталістичні чини на розбудову і реконструкції "еміліової про-мисловості в Україні в 1954 р. вніснуть 40 міль. карбован-ців. В цьому році закінчаться такі нові заводи: Сталінський комбінат, Чистоківська фабрика і Іршатський комбінат (гу-тих меблів на Закарпатті. (Ра-діо Київ від 7. 7.).

Дніпропетровський російсь-кий драматичний театр приїхав 7. 7. на гастролі до Вінниці, де да-ватиме пописи щільні місяці. В репертуарі театру такі виста-ви: "Сомов і інші" Горького, "Загнібиль ескадри" Корнійчука.

В сесію 11. серпня ц. р. після тяжкої недуги відійшов від нас на вічний спочинок наш най-дорожчий муж, Батько, Сніг, Брат.

Д-Р МИХАЙЛО БРИНЬОВСЬКИЙ
Нар. 1916 р. в Галичині. Студіював у Кракові й Берліні. Останньо працював для "Голосу Аме-рики".
Похорон відбувся в суботу, 14-го серпня з по-хоронного заведення П. Яреми.
Притили горем
Дружина ОЛЕСЯ,
дівчата СВІГЕН та МИКОЛА,
сестра ЗОСЯ,
БАТЬКО Й МАТИ,

**ВНЕ ВИШОВ З ДРУКУ
"УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР"**
Д-ра А. Т. Кібзея
• Нове доповнене і виправлене видання. Книжка охоплює всі недуги і подає способи їх лікування.
"УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР" В КОЖНІЙ
УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ!
ЦІНА \$6.00
Замовлення з належністю надіслати
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J.

УВАГА! БОСТОН, МАСС. і ОКОЛИЦІ!
ЗАХОДАМИ Т-ВА ІМ. С. КОНАВАЛЬЦЯ
— відбудеться —
ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
в неділю, 22-го серпня 1954 р.,
(SUNDAY, AUGUST 22, 1954)
НА ВЕЛИЧАВИЙ ПЛОЩІ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ
East Bridgewater, Mass.
Початок о год. 1-й пополудні.
Шановні Члени і все Українське Громадянство міста Бостон, Тантон, Сейлем, Фол Рівер, Масс., Вустакет, Провіденс і Менділь, Ровд Алленд, просимо численно прийти.
Під час забав будуть промови з позамісцевих гостей, та багато інших несподіванок. — Власна смачна кухня в заряді членів Товариства.
До танців буде пригравати Українська Оркестра під управлінням п. М. КАЛІНЧЕНКА.
Чистий піх до Пікніку піде на народні цілі, тому при-ходьте всі і кидайте всім.
Додав на площу майже всім знання. Хто не знає, то з Бос-тон Take Route 3 to 18 follow to Route 106. Turn left. From Woonsocket and Providence take Route 1, go to Route 106, turn right. Picnic grounds on Route 106.
Don't forget the date of this Picnic August 22, 1954. Bus will go Leverett St., West End. — 136 Arlington St., South End at 11:30.
За гарну, веселу забаву ручить — Комітет.

УВАГА!
Отаряючи Українського Народного Союзу з нагоди його 60-річного ювілею
вишла з друку поема для голосу та фортепіану
композитора Миколи Фоменка
ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ! — LOVE UKRAINE!
слова Володимира Сосюра
Англомайна транскрипція Яра Славутича
Обкладинка Якова Гніздовського
Прекрасні відгуки преси! Розкішне видання!
Ціна \$1.00
Замовлення висилати на адресу:
"СВОБОДА", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

НОВЕ ВИДАННЯ поісті Ю. ШКУРМЕЛЯКА
"ЧОТА КРИЛАТИХ"
Діалог пригоди в веселих часах.
Ціна \$2.00.
Замовлення з належністю надіслати:
"СВОБОДА", 83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

